

ת"פ 10658/02/12 - טרופיגן ארועים בטבע בע"מ, ציון סספורטס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 10658-02-12 מדינת ישראל נ' טרופיגן ארועים בטבע בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת שלהבת קמיר-וייס
המבקשים (הנאשמים)
1. טרופיגן ארועים בטבע בע"מ
2. ציון סספורטס ע"י ב"כ עוה"ד חיים כהן
נגד
מדינת ישראל ע"י המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין
המשיבה (המאשימה)
בפרקליטות המדינה ע"י ב"כ עוה"ד עפרה אורנשטיין

החלטה

1. בפניי בקשה על-פי סעיף 153 (א) לחסד"פ לאפשר לנאשמים לחזור בהם מהודאתם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של שימוש במקרקעין ללא היתר.
2. לאחר עיון בטיעוני הצדדים, מאמצת אני במלואה את עמדת המשיבה (המאשימה).
3. הנאשמים עשו ועושים שימוש חורג בחלקת מקרקעין שייעודה שימוש חקלאי לצורך גן אירועים הקרוי "טרופיגן". פרקליטות המדינה, החפצה בהפסקת השימוש החורג ללא היתר, הגישה כנגדם כתב אישום, כפי שעשתה כנגד גני האירועים הנוספים המצויים באיזור ושכולם עושים שימוש בקרקע שייעודה לשימוש חקלאי לצורך עריכת אירועים.
4. ביום 29.09.13 הודו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון והורשעו. ביום 17.11.13 נשמעו הטיעונים לעונש וביום 19.12.13 ניתן גזר הדין.
5. על גזר הדין הגישו שני הצדדים ערעורים. ביום 16.06.14 נשמעו הערעורים במאוחד בבית משפט המחוזי מרכז - לוד במסגרת עפ"א 56093-01-14 ובהמלצת בית המשפט המחוזי (כבוד השופט פורג) חזרו בהם הצדדים מערעוריהם, הערעורים נמחקו וגזר הדין שניתן בבית משפט זה נותר על כנו.
6. במסגרת גזר הדין, מתוך התחשבות בנאשמים, ועל מנת לאפשר להם לערוך את כל האירועים שכבר

הוזמנו טרם מתן גזר הדין, ולהיערך לסגירת גן האירועים, ניתן צו הפסקת שימוש ואיסור שימוש נדחה, שאמור להיכנס לתוקף בעוד חצי שנה, ביום 19.05.15.

7. בחוסר תום לב, ומפאת רצונם להמשיך בעריכת אירועים במקום, ומתוך שברור לי כי המבקשים מתקשים כיום "לסגור" אירועים המאוחרים ליום 19.05.15, לאור הצווים המרחפים מעל ראשיהם, הוגשה בקשה זו לחזרה מהודייה, שכל מטרתה להתחיל ההליך מבראשיתו ולהביא לדחיית מועד סגירת גן האירועים.

8. לכך לא יתן בית משפט ידו! כפי שהגדירה זאת יפה באת כוח המשיבה (המאשימה), הליכים פליליים אינם משחק י-יו. על פי ההלכה הפסוקה, חזרה מהודאה תאושר רק במקרים חריגים, שמקרה זה אינו נמנה עליהם.

9. הנאשמים, שהיו מיוצגים לאורך כל הדרך, ידעו היטב במה הם מודים, אין חולק על ביצוע העבירות וגם בבקשתם אינם טוענים שהעבירות לא בוצעו על ידם. חלף זמן רב מהכרעת הדין ומגזר הדין. בין לבין גם נדון ערעורם בערכאה דלמעלה, וברור שכל רצונם כיום הינו בדחיית הקץ, שאינה מקובלת עלי.

10. על יסוד כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

הואיל והמדובר בבקשת סרק, חסרת תום לב שהשחיתה זמנם של בית המשפט והמשיבה לריק, הנני מחייבת את המבקשים (הנאשמים), ביחד ולחוד, בהוצאות המשפט של המשיבה (המאשימה), בסך של ₪ 15,000 בצירוף מע"מ ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד מועד התשלום.

המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ה, 16 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.